मण्डलीभित्र पाप
२०२६, जुलाई २५ का लागि पाठ ४

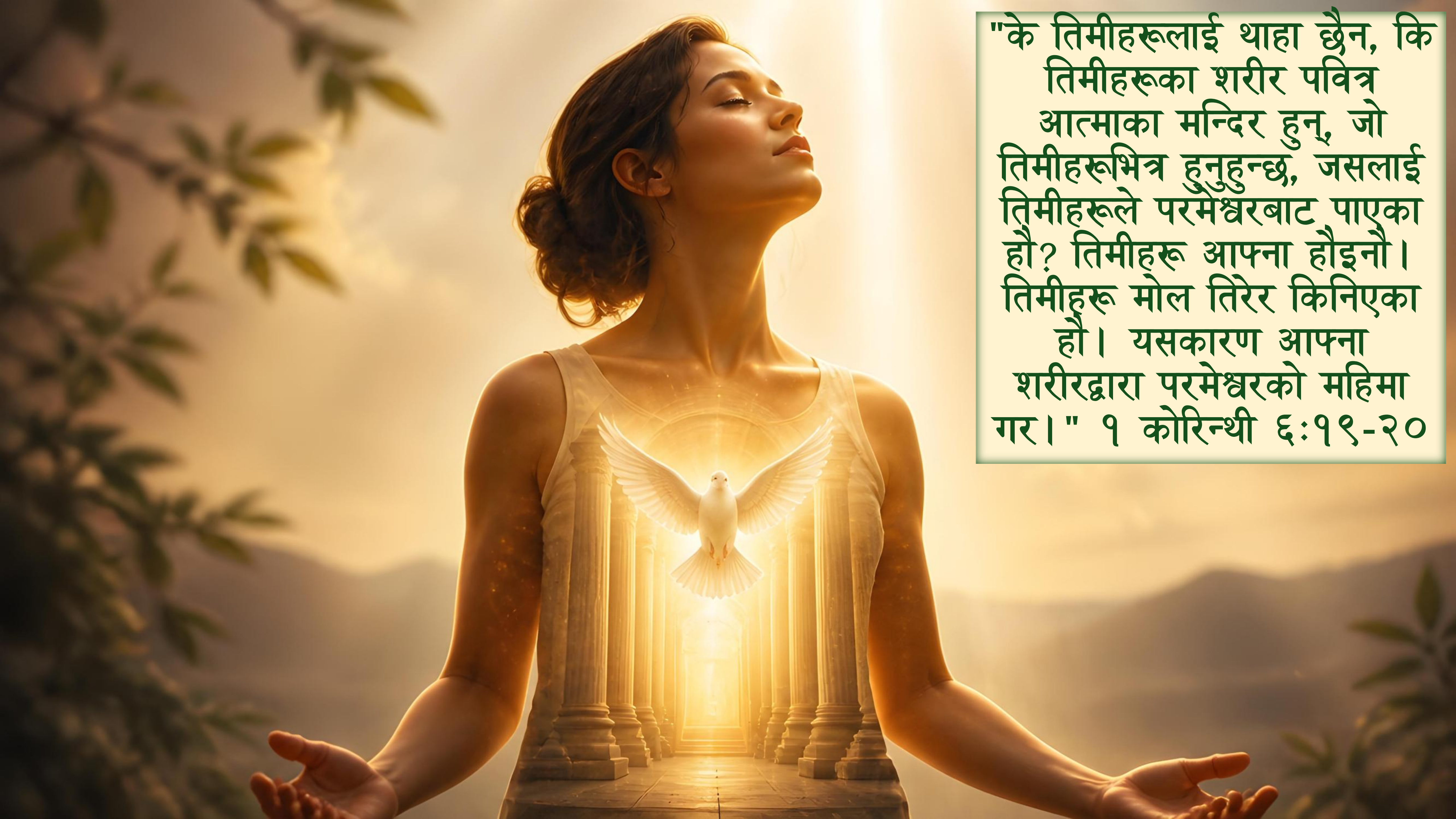
"के तिमीहरूलाई थाहा छैन, कि
तिमीहरूका शरीर पवित्र
आत्माका मन्दिर हुन्, जो
तिमीहरूभित्र हुनुहुन्छ, जसलाई
तिमीहरूले परमेश्वरबाट पाएका
हौ? तिमीहरू आफ्ना होइनौ।
तिमीहरू मोल तिरेर किनिएका
हौ। यसकारण आफ्ना
शरीरद्वारा परमेश्वरको महिमा
गर।" १ कोरिन्थी ६:१९-२०

पावलले १ कोरिन्थीको अध्याय ५ देखि ७ सम्मको ठूलो भाग कोरिन्थको मण्डलीमा गहिरो गरी जरा गाडेको एउटा पापलाई जरैदेखि उखेल्नका लागि आफ्ना ध्यान दिएका छन्: त्यो हो चर्चमै यौन अनैतिकता (व्यभिचार)।

यो विशेष पाप दाजुभाइहरूबीचमै भएका भ्रष्टाचार, अन्याय र ठगीजस्ता अन्य पापहरूद्वारा झन् जटिल बनेको थियो, जसलाई उनीहरूले फैसलाका लागि संसारका अदालतहरूमा लैजाने गर्थे।

स्पष्ट र सीधा भाषा प्रयोग गर्दै पावलले पापलाई औंल्याउने मात्र गर्दैनन्, तर यसको सामना गर्ने र भविष्यमा फेरि यसमा पर्नबाट जोगिने उपायहरू पनि प्रस्तुत गर्दछन्।

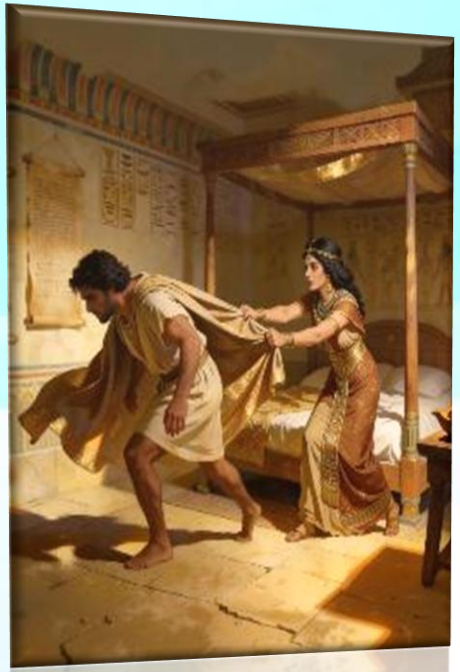

मण्डलीभित्र पाप

- प्रश्रय दिइएको पाप
- पापको उन्मूलन
- आन्तरिक समस्याहरूसँग सामना गर्ने तरिका

मण्डलीलाई पापबाट कसरी जोगाउने?

- पवित्र आत्माका मन्दिरहरू
- वैध वैवाहिक सम्बन्ध (यौनिकता

मण्डलीभित्र पाप

सहमति जनाएका पाप

"तैपनि तिमीहरू घमण्ड गर्छौ! बरु तिमीहरूले शोक गरेर यस्तो कुकर्म गर्ने मानिसलाई आफ्ना संगतिबाट निकाल्नुपर्ने थिएन र?" १ कोरिन्थी ५:२।

कोरिन्थको मण्डलीमा "तिमीहरूका बीचमा यौन अनैतिकता छ, र त्यो यस्तो किसिमको छ जुन गैर-यहूदीहरू (अन्यजातिहरू) ले समेत सहन सक्दैनन्" (१ कोरिन्थी ५:१)।

मण्डलीभित्र हाडनाता करणी (इन्सेस्ट) को सम्बन्ध हुनु एकदमै गम्भीर कुरा थियो। तर यो स्थिति झन् खराब तब बन्यो, जब सदस्यहरूमा यसप्रति घृणा जागृत हुनुको साटो उनीहरूले उल्टै यस पापलाई सहनुमा घमण्ड गरिरहेका थिए (१ कोरिन्थी ५:२)।

मण्डली मुख्यतया गैर-यहूदी पृष्ठभूमिबाट आएकाहरू मिलेर बनेको थियो। उनीहरूको आफ्नै विवेकले पनि हाडनाता करणीलाई सहन हुँदैन भन्थ्यो। यसबाहेक, पवित्र शास्त्रको ज्ञानले पनि यसै कुरालाई जोड दिएको थियो (लेवी १८:८)।

यदि यो सम्बन्ध पापपूर्ण हो भन्ने कुरामा उनीहरू स्पष्ट थिए भने... उनीहरू किन यसमा घमण्ड गरिरहेका थिए त (१ कोरिन्थी ५:६)? के यसमा संलग्न परिवारको मण्डलीमा ठूलो प्रभाव थियो? वा के उनीहरू पापीहरूलाई पनि स्थान दिने "सहनशील मण्डली" भनेर घमण्ड गरिरहेका थिए? ...?

पापको उन्मूलन

बाहिरकाहरूको न्याय परमेश्‍वरले गर्नुहुनेछ। 'त्यस दुष्‍ट मानिसलाई आफ्ना बीचबाट निकालिदेओ।'" १ कोरिन्थी ५:१३

हाडनाता करणीको यो घटना 'सबैलाई थाहा भइसकेको' विषय थियो (१ कोरिन्थी ५:१), त्यसैले मण्डलीको साख र प्रतिष्ठामा आँच आउन नदिन तुरुन्तै कदम चाल्नु आवश्यक थियो। कस्ता कदमहरू चालिनुपर्थ्यो त?

ती व्यक्तिको दोष निर्धारण गर्न वा नगर्न न्याय वा फैसला गर्ने (१ कोरिन्थी ५:३)।

जबसम्म कुनै व्यक्ति आफ्नो पाप त्याग्न तयार हुँदैन तर मण्डलीकै सदस्य भइरहन जिद्दी गर्छ, तबसम्म त्यस्ता पापीसँग सङ्गत नगर्ने, यहाँसम्म कि उनीहरूसँगै बसेर खाना पनि नखाने (१ कोरिन्थी ५:११)।

पापीलाई मण्डलीबाट निष्कासित गर्ने र उसलाई "सैतानको हातमा" सुम्पिदिने; किनकि स्वेच्छाले यस पापलाई प्रश्रय दिएर उसले आफैंलाई सैतानको जुवामुनि राख्ने निर्णय गरिसकेको छ (१ कोरिन्थी ५:२ख, ५क, १३ख)।

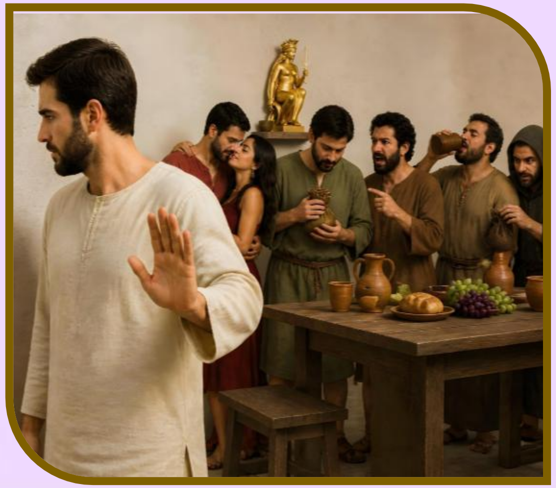

मण्डलीको अनुशासन (पाप जतिसुकै गम्भीर भए तापनि) सधैं सुधार र उद्धारको उद्देश्यले प्रेरित हुनुपर्दछ। व्यक्तिको गल्ती स्पष्ट पारिनुपर्छ ताकि उसले आफ्नो गल्ती महसुस गरोस्, पश्चात्ताप गरोस् र "प्रभु येशूको दिनमा उसको मुक्ति हुन सकोस्" (१ कोरिन्थी ५:५)।

आन्तरिक समस्याहरूसँग सामना गर्ने तरिका

""तिमीहरूमध्ये कसैको अर्कोसँग केही झगडा पर्दा, पवित्र जनहरूका सामुन्ने फैसला गराउन छोडेर, अधर्मीहरूका सामुन्ने अदालतमा जाने आँट कसरी गर्छौ?" १ कोरिन्थी ६:१

मण्डलीभित्रको पापलाई कसरी समाधान गर्ने भनेर बुझाइसकेपछि पावलले सही निर्देशनहरू पालना नगरेकोमा र विश्वासीहरूबीचका विवादहरूलाई सांसारिक अदालतमा लगेकोमा उनीहरूलाई हप्काउँछन् (१ कोरिन्थी ६:१-६)। तर पावल अझ अघि बढेर समस्याको जडमा प्रहार गर्दछन्।

पहिलो कुरा, मण्डलीका सदस्यहरूबीच कुनै विवाद हुनै हुँदैन (१ कोरिन्थी ६:७क) र पक्कै पनि सदस्यहरूले अर्को सदस्यलाई अन्याय गर्ने वा ठग्ने काम गर्नु हुँदैन (१ कोरिन्थी ६:८)।

दोस्रो कुरा, भाइहरू अपराध वा अन्यायलाई क्षमा गर्न तयार हुनुपर्छ (१ कोरिन्थी ६:७ख)।

तेस्रो कुरा, यदि सदस्यहरूबीच सहमति हुन सकेन भने मण्डलीले उनीहरूको बीचमा न्याय वा मध्यस्थता गर्नुपर्दछ (१ कोरिन्थी ६:२)।

फौजदारी वा आपराधिक मामिला बाहेक (रोमी १३:१-५), मण्डलीभित्रका आन्तरिक समस्याहरू आन्तरिक रूपमै समाधान गरिनुपर्छ।

"आफ्ना ती विशेष कमजोरी र पापहरूबारे थाहा पाउनु हाम्रो काम हो, जसले गर्दा अन्धकार र आत्मिक कमजोरी आउँछ र हाम्रो पहिलो प्रेमलाई निभाइदिन्छ। के यो संसारिकता हो? के यो स्वार्थपन हो? के यो आत्म-सम्मानको भोक हो? के यो पहिलो बन्ने होडबाजी हो? के यो कामुकताको पाप हो जुन तीव्र रूपमा सक्रिय छ? के यो निकोलाईतीहरूको पाप हो, जसले परमेश्वरको अनुग्रहलाई विलासितामा परिणत गरिरहेका छन्? के यो महा-ज्योति, अवसर र विशेषाधिकारहरूको दुरुपयोग हो, जसले गर्दा जीवन र चरित्र असङ्गतिपूर्ण र अनैतिक हुँदाहुँदै पनि बुद्धि र धार्मिक ज्ञानको ठूला-ठूला दाबीहरू गरिँदैछ? जुन कुरालाई बलियो र सर्वोपरि नहुन्जेलसम्म पालेर र बढाएर राखिएको छ, त्यसलाई जित्नका लागि दृढ प्रयासहरू गर्नुहोस्, अन्यथा तपाईंहरू नष्ट हुनुहुनेछ।"

इ. जी. ह्वाइट (Ye Shall Receive Power, डिसेम्बर १८)

मण्डलीलाई पापबाट कसरी जोगाउने?

पवित्र आत्माका मन्दिरहरू

"के तिमीहरूलाई थाहा छैन, कि तिमीहरूका शरीर पवित्र आत्माका मन्दिर हुन्, जो तिमीहरूभित्र हुनुहुन्छ, जसलाई तिमीहरूले परमेश्वरबाट पाएका हौ? तिमीहरू आफ्ना हौइनौ।" १ कोरिन्थी ६:१९

अदालतको मुद्दा मामिलाको विषयलाई सम्बोधन गरिसकेपछि पावल पुनः मुख्य विषयमा फर्कन्छन्: मण्डलीभित्रको यौन अनैतिकता। यो किन अस्तित्वमा थियो त?

क्रिश्चियनहरू पवित्रताका लागि बोलाइएका हुन् (१ कोरिन्थी ६:११), र यसले सबै पापहरूलाई बाहिर राख्नुपर्छ। तर कसै-कसैले तर्क गर्थे कि उनीहरूको पाप क्षमा भइसकेको हुनाले उनीहरूले आफ्नो शरीरसँग जे मन लाग्छ त्यही गर्न सक्छन्। त्यसैले पावल स्पष्ट पार्छन् कि "शरीर यौन अनैतिकताका लागि होइन" (१ कोरिन्थी ६:१२-१३)।

उनको तर्क थियो: हाम्रा शरीरहरू ख्रीष्टका अङ्गहरू हुन्। हामी ख्रीष्टको अङ्ग लिएर त्यसलाई कुनै वेश्या वा व्यभिचारिणीसँग एक गराउन सक्दैनौं (१ कोरिन्थी ६:१५-१८)।

अन्तमा, यसले हामीलाई एउटा गम्भीर कुरामा सोच्न बाध्य बनाउँछ: हाम्रा शरीरहरू पवित्र आत्माका मन्दिर हुन् र त्यसैले यी हाम्रा निजी सम्पत्ति होइनन्, बरु परमेश्वरका हुन् (१ कोरिन्थी ६:१९)। परमेश्वरले हामीलाई उहाँका पुत्रको अमूल्य रगतद्वारा किन्नुभएको हो, त्यसैले हामीले आफ्नो शरीर र आत्मा दुवैद्वारा परमेश्वरको महिमा गर्नुपर्छ (१ कोरिन्थी ६:२०)।

वैध यौनिकता

""तर यौन अनैतिकताका घटनाहरू भइरहेका हुनाले, हरेक पुरुषको आफ्नै पत्नी र हरेक स्त्रीको आफ्नै पति हुनुपर्छ।" १ कोरिन्थी ७:२

कोरिन्थका मण्डलीले सोधेका केही प्रश्नहरूका जवाफ दिँदै पावलले हामी कसरी यौन अनैतिकताबाट भाग्न सक्छौं भनेर बुझ्न मद्दत गर्दछन् (१ कोरिन्थी ७:१)।

मूल रूपमा: विवाहित मानिसहरूले आफ्नो जीवनसाथीसँग वैध यौन सम्बन्धको आनन्द लिनुपर्छ; अविवाहित मानिसहरूले कसैसँग पनि यौन सम्बन्ध राख्नु हुँदैन।

दम्पतीहरूले एक-अर्कालाई सम्भावित व्यभिचारतर्फ उत्प्रेरित हुन नदिनका लागि यौन सम्बन्ध राख्न इन्कार गर्नु हुँदैन (१ कोरिन्थी ७:३-५)।

आत्म-संयम (ब्रह्मचर्य) को वरदान पाएका अविवाहित व्यक्तिहरूले पारिवारिक चिन्ता र बन्धनहरू बिना परमेश्वरको सेवा गर्ने अवसरहरूको राम्रो फाइदा उठाउन सक्छन् (१ कोरिन्थी ७:६-८, ३२-३४)।

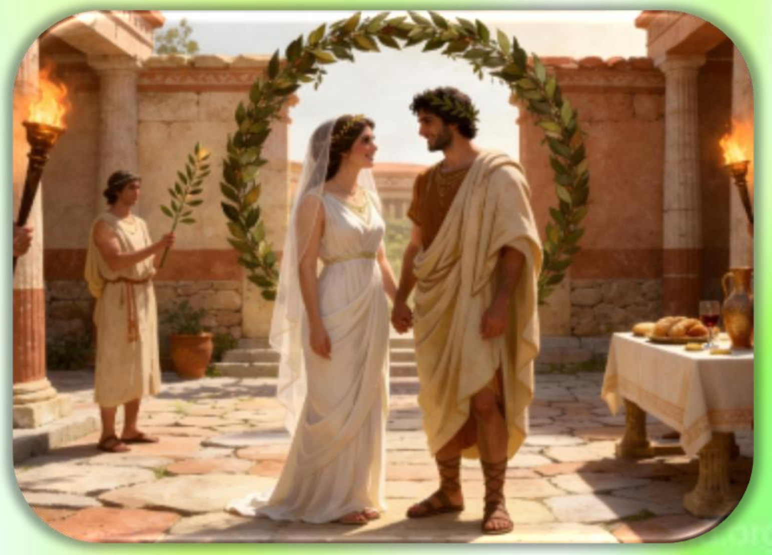

आत्म-संयमको वरदान नभएका अविवाहित व्यक्तिहरूले प्रलोभनबाट बच्नका लागि विवाह गर्ने प्रयास गर्नुपर्छ (१ कोरिन्थी ७:९)।

“"गल्ती गर्नेहरूका लागि काम गर्दा हरेकको नजर ख्रीष्टतर्फ निर्देशित होस्। [...] उनीहरूले गल्ती गर्नेहरूलाई मुक्तिदाताका क्षमाशील दयाको बारेमा बताऊन्। उनीहरूले पापीलाई पश्चात्ताप गर्न र क्षमा दिन सक्ने उहाँमाथि विश्वास गर्न प्रोत्साहन दिऊन्। [...] पापीको पश्चात्तापलाई मण्डलीले धन्यवादी हृदयका साथ स्वीकार गरोस्। पश्चात्ताप गर्ने व्यक्तिलाई अविश्वासको अन्धकारबाट निकालेर विश्वास र धार्मिकताका ज्योतिमा डोर्‍याइयोस्। उसको काँपिरहेको हात येशूको प्रेमिलो हातमा राखियोस्। यस्तो पापको क्षमा स्वर्गमा पनि सदर (मन्जुर) हुन्छ।"

इ. जी. ह्वाइट (The Desire of Ages, पृ. ८०६)